

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA ĪVA BOTA [YVES BOT]
SECINĀJUMI,
sniegti 2016. gada 26. maijā¹

Lieta C-218/15

**Kriminālprocess
pret
Gianpaolo Paoletti u.c.**

(Tribunale ordinario di Campobasso (Kampobaso tiesa, Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pamattiesības — Labvēlīgāka krimināllikuma piemērošana ar atpakaļejošu spēku — Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai ietekme uz likumpārkāpumu saistībā ar nelegālās imigrācijas atbalstīšanu Itālijas teritorijā, kas izdarīts pirms pievienošanās

1. Izskatāmajā lietā Tiesai ir jāizvērtē Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai ietekme uz noziedzīgu nodarījumu saistībā ar Rumānijas valstspiederīgo nelikumīgas ieceļošanas un uzturēšanās Itālijas teritorijā atbalstīšanu, ja šis nodarījums ir izdarīts pirms šīs pievienošanās. Konkrētāk, *Tribunale ordinario di Campobasso* (Kampobaso tiesa, Itālija) jautā, vai minētās pievienošanās – pēc šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas un pirms tā izdarītāja notiesāšanas – dēļ noziedzīgais nodarījums saistībā ar nelikumīgas ieceļošanas un uzturēšanās nodrošināšanu Itālijas teritorijā ir izzudis.

2. Šajos secinājumos izskaidrošu iemeslus, kuru dēļ es uzskatu, ka ar valsts pievienošanos Savienībai pēc tāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, kurš ir saistīts ar šīs valsts valstspiederīgo nelikumīgas ieceļošanas un uzturēšanās nodrošināšanu kādas dalībvalsts teritorijā, un pirms tā izdarītāja notiesāšanas šis noziedzīgais nodarījums neizzūd.

I – Atbilstošās tiesību normas

A – Savienības tiesības

3. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas² 49. panta 1. punktā ir noteikts:

“Nevienam nevar atzīt par vainīgu nodarījumā, kas ir darbība vai bezdarbība un ko tā izdarīšanas brīdī saskaņā ar attiecīgās valsts tiesībām vai starptautiskajām tiesībām neuzskata par noziedzīgu nodarījumu. Tāpat nevar piemērot bargāku sodu par to, kas bijis spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī. Ja pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas tiesību aktos ir paredzēts vieglāks sods, piemēro šo sodu.”

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — Turpmāk tekstā – “Harta”.

4. Padomes 2002. gada 28. novembra Direktīvas 2002/90/EK, ar ko definē neatļautas ieeļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu³, 1. panta 1. punktā ir paredzēts, ka katra dalībvalsts paredz atbilstošas sankcijas pret “jebkuru personu, kas tīši palīdz ieeļot dalībvalsts teritorijā vai šķērsot to tranzītā personai, kura nav dalībvalsts pilsonis, pārkāpjot attiecīgās valsts likumus par ārvalstnieku ieeļošanu vai tranzītu”, kā arī pret “jebkuru personu, kas peļņas gūšanas nolūkā tīši palīdz uzturēties dalībvalsts teritorijā personai, kas nav dalībvalsts pilsonis, pārkāpjot attiecīgās valsts tiesību aktus par ārvalstnieku uzturēšanos”.

5. Padomes 2002. gada 28. novembra Pamatlēmuma 2002/946/TI par krimināltiesiskās sistēmas stiprināšanu, lai novērstu neatļautas ieeļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu⁴, 1. panta 1. punktā ir paredzēts, ka “katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka par pārkāpumiem, kas definēti Direktīvas 2002/90[.] 1. un 2. pantā, piemēro efektīvus, samērīgus un preventīvus kriminālsodus, kas var būt par pamatu izdošanai”. Šī pamatlēmuma 1. panta 2. punktā ir norādīts arī, ka attiecīgā gadījumā šie sodi var tikt papildināti tostarp ar izraidīšanu.

B – Itālijas tiesības

6. Konstitūcijas 25. panta otrajā daļā ir norādīts, ka neviens nevar tikt sodīts citādi kā vien atbilstoši likumam, kas ir stājies spēkā pirms nodarījuma izdarīšanas.

7. *Codice penale* (Kriminālkodekss) 2. panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka neviens nevar tikt sodīts par nodarījumu, kas atbilstoši likumam, kurš bija spēkā tā izdarīšanas laikā, nebija noziedzīgs nodarījums. Saskaņā ar šī kodeksa 2. panta otro daļu neviens nevar tikt sodīts par nodarījumu, kas atbilstoši vēlāk pieņemtam likumam nav noziedzīgs nodarījums. Notiesājoša sprieduma gadījumā soda izpilde un krimināltiesiskās sekas izbeidzas.

8. 1998. gada 25. jūlija *decreto legislativo n. 286 – Testo unico delle disposizioni concernenti la disciplina dell'immigrazione e norme sulla condizione dello straniero* (Leģislatīvais dekrēts Nr. 286 par konsolidētajiem noteikumiem attiecībā uz imigrāciju un ārzemnieka statusu)⁵, kas grozīts ar 2009. gada 15. jūlija Likumu Nr. 94⁶, 12. panta 3. punkta a) un d) apakšpunktā ir paredzēts, ka, izņemot, ja fakti veido smagāku likumpārkāpumu, jebkura persona, kura, pārkāpjot šī konsolidētā teksta noteikumus, veicina, vada, organizē, finansē vai veic ārzemnieku pārvešanu uz Itāliju vai veic citas darbības, kuru mērķis ir ļaut viņiem nelikumīgi ieeļot Itālijā vai kādas citas tādas valsts teritorijā, kuras valstspiederīgie viņi nav vai kuras pastāvīgā iedzīvotāja pastāvīgās uzturēšanās atļaujas viņiem nav, tiek sodīta ar brīvības atņemšanas sodu no pieciem līdz piecpadsmit gadiem un naudas sodu EUR 15 000 apmērā par katru personu, ja nodarījumi attiecas uz piecu vai vairāk personu nelikumīgu ieeļošanu vai uzturēšanos vai ja nodarījumus ir izdarījušas trīs vai vairāk personas, rīkojoties kopā vai izmantojot starptautiskos transporta pakalpojumus vai viltotus vai sagrozītus, vai katrā ziņā nelikumīgi iegūtus dokumentus.

9. Leģislatīvā dekrēta Nr. 286/1998 12. panta 3.a punktā ir norādīts, ka tad, ja šī panta 3. punktā minētie nodarījumi ir izdarīti, ietverot divus vai vairāk gadījumus, kuri minēti šī 3. punkta a)–e) apakšpunktā, sods, kas par tiem ir paredzēts, tiek palielināts.

3 — OV 2002, L 328, 17. lpp.

4 — OV 2002, L 328, 1. lpp.

5 — 1998. gada 18. augusta *GURI* Nr. 191 kārtējais pielikums.

6 — 2009. gada 24. jūlija *GURI* Nr. 170; turpmāk tekstā – “Leģislatīvais dekrēts Nr. 286/1998”.

II – Faktiskie apstākļi

10. Pret *Gianpaolo Paoletti*, kā arī vairākām citām personām notiek kriminālvajāšana, cita starpā par to, ka viņi ir veicinājuši trīsdesmit Rumānijas valstspiederīgo nelikumīgu ieceļošanu pirms Rumānijas pievienošanās Savienībai. Viņiem it īpaši tiek pārņemts, ka viņi iepriekš plānoti un krāpnieciski ir apgājuši noteikumus, kuri reglamentē ārvalstu darba ņēmēju plūsmu, lai gūtu peļņu no intensīvas un turpinātas lēta ārzemju darbaspēka izmantošanas, kas ir fakti, kuri raksturo Leģislatīvā dekrēta Nr. 286/1998 12. panta 3. un 3.a punktā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

11. Tādējādi iesniedzējtiesa precīzē, ka apsūdzētie Peskarā (Itālija) esot izveidojuši fiktīvu *Api Construction SRL*, kuras juridiskā adrese ir Bukarestē (Rumānija), filiāli *Oma Srl*. Viņi esot lūguši un saņēmuši no *Direzione Provinciale del Lavoro di Pescara* (Peskaras provinces Darba direkcija, Itālija) darba atļaujas un pēc tam atbilstošas uzturēšanās atļaujas Itālijas teritorijā trīsdesmit Rumānijas darba ņēmējiem atbilstoši Leģislatīvā dekrēta Nr. 286/1998 27. panta 1. punkta g) apakšpunktam, kurā ir atļauta ieceļošana uz laiku, pēc darba devēja pieprasījuma un ārpus likumā noteiktajām ārzemju darbaspēka kvotām attiecībā uz darba ņēmējiem, kurus nodarbina organizācijas un uzņēmumi, kas darbojas Itālijas teritorijā, lai izpildītu īpašus pienākumus un uzdevumus uz ierobežotu vai noteiktu laiku.

III – Prejudiciālie jautājumi

12. *Tribunale ordinario di Campobasso* (Kampobaso tiesa), šauboties par interpretāciju, kas sniedzama Savienības tiesībām, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai [Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī⁷,] 7. pants, [...] Hartas 49. pants un LES 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar Rumānijas pievienošanos [...] Savienībai, kas notika 2007. gada 1. janvārī, ticis atcelts Leģislatīvā dekrēta Nr. 286/1998 [...] 12. pantā paredzētais un atbilstoši tam sodāmais noziedzīgais nodarījums par darbību, kas veicina Rumānijas pilsoņu imigrāciju un viņu uzturēšanos Itālijas teritorijā?
- 2) Vai minētie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz dalībvalstij piemērot atpakaļejoša spēka *in mitius* principu attiecībā uz personām, kuras pirms 2007. gada 1. janvāra (vai cita vēlāka datuma, kas norāda uz Līguma pilnīgu piemērojamību), kas ir Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai datums, bija kļuvušas vainojamas par Leģislatīvā dekrēta Nr. 286/1998 [...] 12. panta pārkāpumu, veicinot Rumānijas pilsoņu imigrāciju, kas kopš 2007. gada 1. janvāra vairs nav uzskatāms par noziedzīgu nodarījumu?”

IV – Mana analīze

13. Ar saviem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai ECPAK 7. pants, Hartas 49. pants un LES 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka Rumānijas pievienošanās Savienībai dēļ ir izzudis noziedzīgais nodarījums saistībā ar Rumānijas valstspiederīgo nelikumīgas ieceļošanas un uzturēšanās atbalstīšanu Itālijas teritorijā, ja pēc tā izdarīšanas un pirms tā izdarītāja notiesāšanas šie valstspiederīgie ir ieguvuši Savienības pilsonību.

7 — Turpmāk tekstā – “ECPAK”.

14. Itālijas valdība uzskata, ka šie jautājumi ir nepieņemami, jo attiecīgās Itālijas krimināltiesību normas, proti, ārvalstu valstspiederīgo nelikumīgas ieceļošanas Itālijas teritorijā atbalstīšanas uzskatīšana par noziedzīgu nodarījumu, neietilpstot Savienības tiesību piemērošanas jomā. Tā apgalvo, ka izskatīšana krimināltiesiskā kārtībā, kas paredzēta attiecībā uz darbībām, kuras iecerētas, lai atbalstītu nelikumīgu ārvalstu valstspiederīgo imigrāciju, netiek reglamentēta Savienības tiesībās. Tādējādi šajā lietā atbilstošie Itālijas tiesību akti nenozīmējot Savienības tiesību īstenošanu, ko veic Itālijas Republika, un līdz ar to Harta nav piemērojama.

15. Kā pamatoti atgādina Eiropas Komisija, Direktīvas 2002/90 1. panta 1. punktā ir paredzēts, ka katra dalībvalsts paredz atbilstošas sankcijas pret jebkuru personu, kas tieši palīdz ieceļot dalībvalsts teritorijā vai šķērsot to tranzītā personai, kura nav dalībvalsts pilsonis, pārkāpjot attiecīgās valsts likumus par ārvalstnieku ieceļošanu vai tranzītu, kā arī pret jebkuru personu, kas peļņas gūšanas nolūkā tieši palīdz uzturēties dalībvalsts teritorijā personai, kas nav dalībvalsts pilsonis, pārkāpjot attiecīgās valsts tiesību aktus par ārvalstnieku uzturēšanos. Turklāt atbilstoši Pamatlēmuma 2002/946 1. panta 1. punktam katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka par pārkāpumiem, kas definēti Direktīvas 2002/90 1. un 2. pantā, piemēro efektīvus, samērīgus un preventīvus kriminālsodus, kas var būt par pamatu izdošanai.

16. Tādēļ ir jākonstatē, ka šajā lietā atbilstošo Itālijas tiesību aktu mērķis tieši ir izpildīt pienākumus, kuri izriet no Savienības tiesībām, un tādējādi tās īsteno.

17. Līdz ar to nav šaubu, ka Harta ir piemērojama pamatlietā.

18. Attiecībā uz iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu, manuprāt, atbilde ir rodama, izmantojot analīzi par noziedzīgu nodarījumu veidojošajiem elementiem, konkrētāk, šajā lietā – par diviem no tiem, proti, likumisko elementu un materiālo elementu.

19. Attiecībā uz likumisko elementu – saskaņā ar vispārēji atzīto principu noziedzīga nodarījuma leģitimitāte ir balstīta uz tā nepieciešamību. Pēc tam, kad ir izpildīts šis priekšnosacījums, noziedzīgajam nodarījumam, lai tas tiktu kvalificēts kā tāds, acīmredzami ir jāatbilst citiem nosacījumiem, kuri arī ir būtiski, tomēr tie seko tikai pēc pirmā nosacījuma izpildes. Tie attiecas uz nosacījumu, kas tiek prasīts ar tiesiskuma principu, kādu to ir izklāstījis *C. Beccaria*, un prasību par paredzētā soda samērīgumu. Tomēr neviens no šiem pēdējiem minētajiem nosacījumiem nebūtu jāizskata, ja nebūtu jāizdod likums.

20. Tiesības sodīt ir publiskajai varai, kurai ir piešķirtas pilnvaras izdot likumus. Publiskā vara tos izmanto, lai aizliegtu darbības, kuras, pēc tās domām, ietver to jēdzienu apdraudējumus, kurus tā uzskata par būtiskiem saistībā vai nu ar tās sociālo morāli, vai tās darbības pamatprincipiem, proti, rīcību, kas apdraud to, kas visbiežāk tiek saukta par sabiedrisko kārtību.

21. Tādējādi, izskatot apsūdzēto personu izdarīto noziedzīgo nodarījumu būtību, ir jānosaka, kāda sabiedriskā kārtība ir tikusi prioritāri aizskarta ar izdarīto nodarījumu. Vai runa ir par Itālijas valsts sabiedrisko kārtību vai Savienības sabiedrisko kārtību?

22. Manuprāt, nav nekādu šaubu, ka šeit runa ir par Savienības sabiedrisko kārtību. Proti, Itālijas krimināltiesību akti pastāv, tikai lai izpildītu Direktīvas 2002/90 1. panta 1. punkta prasības, kurā noteikts, ka katra dalībvalsts paredz atbilstošas sankcijas attiecībā pret jebkuru personu, kas tieši palīdz ieceļot dalībvalsts teritorijā vai šķērsot to tranzītā personai, kura nav dalībvalsts pilsonis, pārkāpjot attiecīgās valsts tiesību aktus par ārvalstnieku ieceļošanu vai tranzītu, ko papildina Pamatlēmuma 2002/946 1. panta 1. punkts, kurā dalībvalstīm ir uzlikts pienākums noteikt sankcijas, ietverot sodu, kas ļauj īstenot izraidīšanas pasākumu.

23. Šādi rīkojoties, dalībvalstu krimināltiesību aktos ir tikai atbalstīta tāda imperatīva tiesību norma, kurā paredzēti noteikumi, kas paši ir kopīgi dalībvalstīm, lai panāktu to ievērošanu.

24. Taču kāds ir šīs tiesību normas mērķis? Iekšējā tirgū aizsargāt īpašos Savienības noteikumus, kuri ir piemērojami vienīgi Savienības pilsoņiem, proti, lai aizsargātu darbību, kurā, tos kombinējot, tiek liktas lietā brīvības un jēdzieni, kuri ir tikpat fundamentāli kā pārvietošanās brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību un pilsonība, proti, Savienības veidojuma pašus pamatus. Bez grūtībām es piekritīšu tam, ka šie represīvie tiesību akti ir vajadzīgi.

25. Precizējums, kas sniegts saistībā ar noziedzīga nodarījuma likumisko elementu, kāds tas ir jāizstrādā dalībvalstīm, tādējādi ļaujot novērtēt, kāds, pēc Savienības likumdevēja domām, ir šī apdraudējuma sabiedriskajai kārtībai smagums, var izrietēt no tā, ka Pamatlēmumā 2002/946 ar dalībvalstīs noteikto kriminālsodu ir jāļauj izraidīt noziedzīga nodarījuma izdarītājus un tas attiecīgā gadījumā var tikt papildināts ar izraidīšanu. Nolūks ļaut atkarībā no situācijas, par kuru ir runa, spēt vainīgo vai nu tiesāt par Savienības sabiedriskajai kārtībai nodarīto traucējumu, vai to izraidīt pierāda, kādā mērā šī sabiedriskā kārtība ir tikusi traucēta ar šāda veida likumpārkāpumu.

26. Tādējādi runa patiešām ir par Savienības sabiedrisko kārtību. Un es nesaskatu nevienu tiesību normu ne Direktīvā 2002/90, ne arī kādā citā tiesību aktā, kas ļautu uzskatīt, ka “pilnīgas” Savienības pilsonības iegūšanai ir jāizraisa vai pat tā tikai var izraisīt šai pārākajai sabiedriskajai kārtībai nodarītā kaitējuma izzušanu un līdz ar to tāda noziedzīgā nodarījuma izzušanu, kuru ir izdarījuši apsūdzētie, kas ir veikuši ikdienas valodā tā saukto darbaspēka tirdzniecību.

27. Nospriest tam pretēji patiesībā nozīmētu veicināt šāda veida cilvēku tirdzniecību, tiklīdz kāda valsts būtu uzsākusi galīgo pievienošanās Savienībai procesu, jo tirgotāji būtu pārliecināti par to, ka vēlāk viņi saņems atbrīvojumu. Tad sasniegtais mērķis būtu tieši pretējs Savienības likumdevēja iecerētajam mērķim.

28. Visbeidzot, ir lietderīgi norādīt, ka Itālijas krimināllikuma teksts pilnīgā saskaņotībā ar Direktīvas 2002/90 un Pamatlēmuma 2002/946, kuru efektīvu piemērošanu tas nodrošina, normās noteiktajiem pienākumiem stingri attiecas tikai uz nelegālajiem pārvedējiem pār robežu, nevis personām, kuras ir izmantojušas šo praksi.

29. Tādējādi šajā ziņā tam, ka pēc nelikumīgas ieceļošanas Savienības teritorijā šīs personas ir ieguvušas Savienības pilsoņu statusu vai pilnīgi visas tiesības, kas ar to ir saistītas, nav nozīmes.

30. Turklāt rodas jautājums, kāds būtu šāda iznākuma teorētiskais pamatojums.

31. Man šķiet, ka nav apstrīdams, ka nevarētu tikt radīta situācija, kurā izmaiņas Savienības tiesībās paralizētu valsts tiesību pārkāpumu tāda vienkārša un acīmredzama iemesla, kas jau ir uzsvērts, dēļ, ka valsts tiesību akts izriet no Savienības tiesībām, un ka vienīgi izmaiņas Savienības tiesībās varētu iespaidot aplūkotās valsts tiesības. Taču Direktīvas 2002/90 1. panta 1. punkts nav grozīts, un, kā redzams, tajā Savienības pilsonības iegūšana pēc noziedzīga nodarījuma izdarīšanas nav uzskatīta par svarīgu.

32. Manuprāt, tāpat veltīgi būtu norādīt uz atpakaļejoša spēka *in mitius* principu, uz kuru, šķiet, norāda atsauce uz Hartas 49. pantu. Šis princips, kā tas ir atgādināts pašā Hartas 49. panta 1. punkta tekstā, patiesībā ir tiesību aktu secīgas piemērošanas laikā kārtība. Vēl ir vajadzīga tiesību aktu pēctecība attiecībā uz vienu un to pašu nodarījumu, kas tā nav šajā gadījumā, jo nav ticis ieviests neviens grozījums attiecībā uz inkriminēšanu vai sodu par nodarījumu.

33. Faktiski šāds risinājums varētu izrietēt tikai no tā, ka attiecīgais nodarījums būtu zaudējis savu nepieciešamību. Es jau iepriekš pierādīju, ka tas nekādi nav gadījumā attiecībā uz nelegāliem pārvedējiem pār robežu.

34. Neatkarīgi no apsvērumiem saistībā ar sabiedrisko kārtību citi analīzes elementi, kuri ir saistīti ar noziedzīga nodarījuma juridisko struktūru, arī liecina par labu prasītāju pamatlietā apgalvojuma noraidīšanai.

35. Tādējādi esmu nonācis līdz otrā noziedzīgo nodarījumu veidojošā elementa, proti, materiālā elementa, analīzei.

36. Noziedzīga nodarījuma materiālā elementa īstenošanas veids nosaka tā iekļaušanu tūlītēju noziedzīgu nodarījumu kategorijā. Proti, iecelšanas atbalstīšana tiek īstenota materiāli, kad persona, kura ir izmantojusi “nelegālos pārvedējus pār robežu”, ir šķērsojusi Savienības ārējo robežu, un uzturēšanās atbalstīšana tiek īstenota, kad šai personai ir tikuši nodoti dokumenti, kuri iegūti krāpnieciski un kuri tai ļauj radīt šķietamību par tiesībām izmantot priekšrocības, kuras ir saistītas ar Savienības pilsonību vai ar tāda ārvalstu darba ņēmēja statusu, kurš likumīgi uzturas valstī.

37. Ņemot vērā datumus, kuri ir izklāstīti lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, prasītājiem pamatlietā pārmestie noziedzīgie nodarījumi pilnībā un galīgi bija īstenoti dienā, kurā stājās spēkā Rumānijas pievienošanās Savienībai akts, kura rezultātā nav izdarīti nekādi grozījumi Direktīvas 2002/90 1. panta 1. punkta, kas ir vispārējas piemērojamības teksts, tekstā.

38. Šo argumentāciju, manuprāt, pastiprina salīdzinājums ar Rumānijas valstspiederīgo situāciju, kuri bija pārkāpuma situācijā brīdī, kad iestājās šīs būtiskās statusa izmaiņas, proti, tāda pārkāpuma situācijā, kas izpaužas kā nelikumīga uzturēšanās. Atšķirība tiešām ir būtiska.

39. Šajā gadījumā pārkāpums, kuru ir izdarījis bijušais trešās valsts valstspiederīgais, ir turpināts noziedzīgs nodarījums, kura materiālais elements, proti, atrašanās fakts teritorijā, kurā tam nebūtu jāatrodas, nekad netiek pabeigts, kamēr šī situācija turpinās. Viena no pašām acīmredzamākajām sekām turpināta noziedzīga nodarījuma jomā ir tāda, ka noilgums sākas tikai tajā brīdī, kad nodarījums ir izbeigts.

40. Tā kā pilsonības iegūšana norisinājās tajā laikā, kad tika izdarīts noziedzīgais nodarījums, viens no nelikumīgas uzturēšanās uzskatīšanas par noziedzīgu nodarījumu specifiskajiem elementiem, kas ir piemērojams vienīgi attiecīgajai personai, ir izzudis, jo tiek ietekmēts tieši šis noziedzīgā nodarījuma materiālais elements, kas joprojām pastāv un ir neatdalāms. Proti, Savienības pilsonības pilnīgu tiesību iegūšanas dienā viens no elementiem, kas veido turpinātu noziedzīgu nodarījumu, proti, fakts, ka šī persona nav pilntiesīgs Savienības pilsonis, ir izzudis.

41. Turklāt ar šo pašu notikumu noziedzīgais nodarījums, kas attiecās tikai uz personām, kuras ir trešās valsts valstspiederīgie, zaudē savu nepieciešamību attiecībā uz Rumānijas valstspiederīgajiem, un tas pamato to, ka netiek uzsāktas kriminālvajāšanas arī pret personām, kuras, piemēram, būtu atgriezušās savā izcelsmes valstī, bet attiecībā uz kurām noilgums vēl nebūtu iestājies.

42. Ņemot vērā visus šos apsvērumus, es uzskatu, ka Direktīvas 2002/90 1. panta 1. punkts, Pamatlēmuma 2002/946 1. panta 1. punkts un Hartas 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar valsts pievienošanos Savienībai pēc noziedzīga nodarījuma – šis valsts valstspiederīgo nelikumīgas iecelšanas un uzturēšanās atbalstīšanas kādas dalībvalsts teritorijā – izdarīšanas un pirms tā izdarītāja notiesāšanas šis noziedzīgais nodarījums neizzūd.

V – Secinājumi

43. Ņemot vērā iepriekš minētos elementus, ierosinu Tiesai *Tribunale ordinario di Campobasso* (Kampobaso tiesa, Itālija) atbildēt šādi:

Padomes 2002. gada 28. novembra Direktīvas 2002/90/EK, ar ko definē neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu, 1. panta 1. punkts, Padomes 2002. gada 28. novembra Pamatlēmuma 2002/946/TI par krimināltiesiskās sistēmas stiprināšanu, lai novērstu neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu, 1. panta 1. punkts un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar valsts pievienošanos Eiropas Savienībai pēc noziedzīga nodarījuma – šis valsts valstspiederīgo nelikumīgas ieceļošanas un uzturēšanās atbalstīšanas kādas dalībvalsts teritorijā – izdarīšanas un pirms tā izdarītāja notiesāšanas šis noziedzīgais nodarījums neizzūd.